

Покохайте принца арени: Одеська музкомедія поставила оперету «Принцеса цирку»

Нове прочитання знаменитої оперети Імре Кальмана «Принцеса цирку» далось Одеському академічному театру музичної комедії імені Михайла Водяного нелегко. Прем'єра повинна була відбутися навесні на арені Одеського цирку згідно з оригінальним рішенням режисера та балетмейстера Георгія Ковтуна. Однак почалася велика війна, і тільки зараз було знайдено не просто компромісне, а, прямо кажучи, значно краще рішення: влаштувати подобу циркового манежу на сцені та розсадити глядачів довкола.

Вийшло тепло, душевно та яскраво. Хто давненько сам не бував у цирку та дітей, що підросли, вже не водить туди, зазначає: атмосфера просто чарівна. Артисти з видимим задоволенням (публіка поблизу, всі емоції помітні), виконують трюки на трапеції (ну добре, зізнаємося, це справжня артистка цирку Владислава Алієва), показують фокуси (Олександр Яременко просто чарівник, який дістає монети з повітря), балет перетворився на клоунів та клоунес, хор став уніформною, на балконі царює оркестр із маестро Володимиром Диким на чолі. За ретро-атмосферу респект художнику-постановнику Станіславу Зайцеву та художнику по костюмах Олені Лесниковій.

В чому суть конфлікту? Шляхетна пані не повинна закохуватися у принца арени, а то ще вилають з доброго дива «принцесою цирку». І неважливо, що артист може бути віртуозним майстром своєї справи, успішним професіоналом та взагалі красунчиком (Містер Ікс у виконанні Ярослава Селедцова – стопроцентне влучання у образ, безперечний успіх). Краще мати довгий родовід у якості єдиної заслуги, як у пустоголового, проте гіперактивного інтригана маркіза де Пурсоньяка (Володимир Муращенко) з його котячими вусами, кричущими сюртуками та товстим гаманцем, змістом якого він мріє підкупити навіть суперника у коханні. Але коли створювалася «Принцеса цирку», ця перлина неовенської оперети, стояв вже 1926 рік, до моди увійшли страждаючі від жорстоких ударів долі герої, на соціальну нерівність пристойне товариство вже готове було начхати. І театр «Ан дер Він» триумфально представив тодішній публіці нову оперету. «Я вже писав оперети, дія яких відбувалася в театрі, перед театром, за лаштунками театру, тепер хочу обрати місцем дії цирк», — зізнавався композитор. Дяка Кальману, його ідея працює й нині, та ще й як.

</p class="western">

Молода вдова Теодора Вердье (Ірина Візиренко) виплутається з інтриг вусача маркіза, і беззастережно віддасть своє серце артисту (він не менш шляхетний, виявляється, але тим краще). Клоунеси будуть підштовхувати закохану пару одне до одного, підносячи на простягнутих руках надувні червоні сердечки. А для іншої пари, акробатки Мабель (Наталя Ткачук) та закоханого простака Тоні (Олександр Владиченко), знаковим предметом стане хулахуп: його простягають замість шлюбного персня, ним намагаються «захомутати» майбутнього чоловіка. У Тоні, між іншим, є матуся Кароліна (заслужена артистка України Ауріка Ахметова), яка любить цирк, але не готова до невістки-циркачки... Врешті, не без допомоги старого Пелікана (заслужений артист України Сергій Мільков) та всюдисущих циркових закохані вирішать і цю проблему.

Дуже гарний у ролі ласого до молоденьких артисток директора цирку заслужений артист України Тимофій Криницький, перфектно відтіняють активність маркіза його постійні супутники Пуассон та Пудіард (Сергій Богаченко та Євген Василькович). В цілому весь цей цирк дихає в єдиному ритмі, горить єдиним настроєм, і після такої вистави вкотре подумаєш: якщо вже любити, то людину мистецтва, тим більше дуже чесного мистецтва, циркового...

Авторка — Ірен Адлер, фото Володимира Андрєєва